

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 210
van **STEFAAN SINTOBIN**
datum: 6 januari 2017

aan **PHILIPPE MUYTERS**
VLAAMS MINISTER VAN WERK, ECONOMIE, INNOVATIE EN SPORT

Vlaams sportbeleid - BOIC

Sinds 1976 is sport een exclusieve bevoegdheid van de gemeenschappen: erkenning en subsidiëring kunnen enkel na splitsing van de sportfederatie. De nationale sportbonden zijn nu lid van het Belgisch Olympisch en Interfederaal Comité (BOIC). Het erkenningsdecreet bepaalt dat de Vlaamse sportfederaties op autonome wijze hun beleid moeten voeren en de nationale sportbonden hebben bijgevolg enkel die bevoegdheden die de federaties van de gemeenschappen hen toekennen.

De wettelijke logica is de oprichting van een olympisch comité per gemeenschap en deze olympische comités van de gemeenschappen zullen dan de koepel (BOIC) vormen en niet, zoals nu, een deel/lid zijn van het BOIC. Uiteraard zal er een nationale koepel (BOIC) blijven bestaan, die verantwoordelijk is voor de internationale contacten.

Welke concrete initiatieven nam de minister tijdens de vorige en huidige legislatuur om te komen tot een splitsing van het BOIC in een Vlaams, een Franstalig en Duitstalig olympische comité? Graag een volledige oplistijng.

PHILIPPE MUYTERS

VLAAMS MINISTER VAN WERK, ECONOMIE, INNOVATIE EN SPORT

ANTWOORD

op vraag nr. 210 van 6 januari 2017
van **STEFAN SINTOBIN**

Het voeren van een sportbeleid, inclusief topsport, is inderdaad een exclusieve bevoegdheid van de gemeenschappen. Gezien de internationale context van topsport, waarin het IOC enkel het BOIC erkent en de internationale sportfederaties enkel de nationale bonden als leden erkennen, voert Vlaanderen een autonoom topsportbeleid, waarin maximaal gestreefd wordt naar synergie en complementariteit tussen de gemeenschappen, en met het BOIC, en dit in het belang van de Vlaamse topsporters.

Het BOIC zelf is een private organisatie die krachtens haar statuten "volledig onafhankelijk en autonoom is en bij het nastreven van zijn doel het Olympisch Charter, de regels van het IOC en de Wereld Antidopingcode dient na te leven en ten uitvoer te brengen zonder enige druk van onder meer politieke, filosofische of economische aard" (artikel 4) en "daartoe samen werkt met alle actoren van de sport in België met inbegrip van de in het inwendig reglement genoemde koepelorganisaties van elke Gemeenschap" (artikel 3). Enkel het BOIC zelf is bevoegd om zich al dan niet te splitsen. Als minister van Sport is het mijn rol om de voorwaarden te stellen waarin met het BOIC kan samengewerkt worden, in het belang van de Vlaamse topsporters en met de gepaste erkenning van de rol van de Vlaamse overheid.

De samenwerking met het BOIC is vastgelegd in een samenwerkingsakkoord met de Vlaamse gemeenschap, dat momenteel herzien wordt, vermits 2017 het begin is van een nieuwe Olympiade, een nieuw Topsportactieplan Vlaanderen IV (2017-2020), een nieuw decreet op de georganiseerde sportsector en een nieuw besluit Topsport, dat op 27/1/2017 goedgekeurd werd door de Vlaamse Regering.

Tot slot is het, voor een goed begrip, nog steeds zo dat de financiering t.a.v. het BOIC enkel dient om de directe kosten van Vlaamse topsporters en hun omkadering te betalen bij deelname aan multidisciplinaire stages en competities, waar het BOIC organiseert of coördineert. De werking van het BOIC zelf wordt niet door de Vlaamse overheid ondersteund, en dat blijft ook zo met het nieuwe decreet op de georganiseerde sportsector en het besluit Topsport.